

W dzisiejszym numerze pełna tabela loterii

OSTATNIE WIADOMOSCI

Prenumerata miesięczna
1.50 z odb. w Adm.
1.95 z odb. do domu

KRAKOWSKIE

10 gr.

Rok VII

Kraków, Środa 18 sierpnia 1937 r.

Nr. 228

Bitwa nad Nankinem

Od strony morza, lądu i z powietrza rozpoczął się atak Japończyków

SZANGHAI. Według ostatnich wiadomości, wojska japońskie rozpoczęły w Szanghaju przeciwko pozycjom chińskim gwałtowne natarcie od strony morza, lądu i z powietrza.

Samoloty japońskie bombardowały przede wszystkim Hung-Yao i pozycje chińskie na zachód od Szanghaju.

TOKIO. Nadzwyczajne posiedzenie gabinetu przeciągnęło się do późnej nocy. Komunikat, wydany nad ranem, stwierdza, iż cierpliwość Japonii wyczerpała się i rząd postanowił zastosować jak najsurowsze zarządzenia karne w stosunku do Chińczyków w Szanghaju.

SZANGHAI. Wszystkie szpi-

tale są przepełnione. W mieście panuje bardzo silna mgła, tak że widzialność jest bardzo mała. Niepogoda i ulewne deszcze zwiększają jeszcze cierpienia uchodźców, którzy spędzili noc bez dachu nad głową.

We wtorek zaczęły się ewakuowanie z Szanghaju kobiet i dzieci, obywateli brytyjskich.

Pociski, wyrzuczone przez japońskie działa przeciwlotnicze, padły na bulwarze Joffre, znajdującym się w środku koncesji francuskiej. Dwie osoby zostały zabite, 4 odniosły rany.

NANKIN. Walka powietrzna ponad Nankinem trwała przeszło godzinę. Z powodu złych warunków atmosferycznych i

małego pola widzenia, samoloty były zmuszone do obniżenia lotu.

Kiedy rozległy się głosy syren, ruch w mieście został całkowicie wstrzymany. Ulice opróżniły się. Na skrzyżowaniach i placach ustawiono działa przeciwlotnicze.

Samoloty japońskie w liczbie 12-tu ukazały się nad miastem o godz. 14-ej. Zrzucano dwie bomby na lotnisko handlowe, znajdujące się w centrum miasta, 5 bomb spadło na lotnisko wojskowym, uszkadzając dwa sa-

moloty szkolne i jeden z hangarów.

Na spotkanie samolotów japońskich wyruszyła eskadra chińska z 27 aeroplanów. Do gwałtownego starcia doszło ponad dzielnicą miasta, gdzie się znajduje oddział agencji Reutera. Jeden z pocisków przeciwlotniczych wpadł nawet do jednego z pokojów redakcji, nie wyrządzając jednakże większych szkód i nikogo nie raniąc.

Chińczycy twierdzą, iż strącili 6 samolotów japońskich, nie tracąc ani jednego aparatu. O

godz. 17-tej wygląd miasta był już zupełnie normalny. Ruch został wznowiony. Chińczycy twierdzą, iż artyleria ich działała bardzo skutecznie i są zadowoleni z wyników pierwszej bitwy powietrznej, w której brało udział tak wiele samolotów chińskich.

Na lotnisku w pobliżu Nankinu korespondent Reutera widział jeden ze strąconych samolotów japońskich. Spod szczątków jego wydobyto zwłoki zwiędłe pięciu członków załogi.

W Krakowie doszło do zajść między członkami PPS i Stron. Narodowego

W 17-tą rocznicę zwycięstwa nad bolszewikami, oprócz oficjalnych uroczystości pod nazwą „Święto Żołnierza” odbyły się również obchody, urządzone w całym kraju przez Stronnictwo Ludowe pod nazwą „Czynu Chłopskiego”, oraz przez Stronnictwo Narodowe pod nazwą „Cud nad Wisłą”.

Obchody urządzone oddzielnie przez te stronnictwa odbyły się przy znacznie mniejszej frekwencji, niż w roku ubiegłym.

W ramach obchodu rocznicy 15 sierpnia Stronnictwo Narodowe w Krakowie usiłowało zorganizować oddzielnie dla swoich członków i sympatyków zebranie w sali wystawowej przy ul. Rajskiej.

Z chwilą rozpoczęcia się zgromadzenia doszło między przybyłą grupą PPS a zgromadzonymi do zajścia, w wyniku którego kilka osób zostało poturbowanych.

Przybyłe na miejsce organa policji państwowej niezwłocznie przywróciły porządek.

Poza wspomnianym zajściem w Krakowie między PPS a Stronnictwem Narodowym oraz kilku drobnymi incydentami na tle antyżydowskim, spokoju nigdzie nie zakłócono.

W niektórych miejscowościach obchody Stronnictwa Ludowego oraz Stronnictwa Narodowego ze względu na znikomą ilość uczestników odbyły się w ramach ogólnego „Święta Żołnierza”. (PAT)

Żniwo śmierci na Giewoncie

Trzy osoby zostały zabite

W niedzielę o godz. 17-ej wyruszyła z Zakopanego na Giewont ekspedycja Tatrzańskiego Pogotowia Ratunkowego, gdzie w południe w czasie silnej burzy, jaka przeszła nad Tatrami i Zakopanem, jeden z piorunów uderzył w krzyż żelazny na

Giewoncie, w pobliżu którego znajdowało się parę osób.

Trzy osoby, w tej liczbie dwóch stałych mieszkańców Poronina oraz chłopiec nieznanego nazwiska, sprzedający na Giewoncie ciastka, poniosły śmierć na miejscu.

Dymisja prezydenta Paragwaju

ASUNCION. Agencja Hava-sa donosi, że prezydent Republiki Paragwajskiej Franco ustąpił ze swego stanowiska.

wości odbyły się liczne zgromadzenia, na których wygłaszano okolicznościowe przemówienia na temat znaczenia „Święta Żołnierza”.

W uroczystościach obchodach „Święta Żołnierza” tłumnie brały udział szerokie rzesze miejscowego społeczeństwa.

Nastroj był wszędzie podniosły i niczym nie zakłócony.

Zginął samolot Lewoniewskiego

Moskwa organizuje akcję ratunkową

MOSKWA. Samolot, którym lotnik sowiecki Lewoniewski podjął próbę przelotu bez lądowania z Moskwy do Ameryki Północnej zaginął.

Komunikat oficjalny stwierdza, że lot Lewoniewskiego odbywał się w szczególnie trud-

nych warunkach atmosferycznych. Wskutek mgły, która się gała bardzo wysoko, lotnik zmuszony był wzniesić się na wysokość 6.000 metrów. Jeden z silników zepsuł się i samolot zmuszony był obniżyć się o godz. 14.42 na 4.600 mtr.

Od tego czasu nie odebrano z pokładu samolotu żadnego telegramu. Można przypuszczać, że samolot zmuszony do podróży w chmurach, uległ oblodzeniu i lądował na lodzie.

Żałoga samolotu zaopatrzona jest w żywność na półtora miesiąca. Posiada również namioty, worki do spania i ciepłą odzież.

Komisja rządowa, organizująca przeloty z Moskwy do Ameryki Półn., podjęła akcję ra-

tunkową, w której wezmą udział lodolamce, w tej liczbie „Krasin”, który odpłynie na Alaskę z trzema samolotami.

Niezależnie od tego, ekspedycja ratunkowa, złożona z samolotów, przeszukiwać będzie rejon biegu północnego od strony Europy.

LOS ANGELES. Władze sowieckie zwróciły się do lotnika amerykańskiego Materna, by objął kierownictwo nad poszukiwaniami zaginionych lotników sowieckich.

Mattern rozpoczął niezwłocznie przygotowania. Prasa przypomina, iż lotnik amerykański został uratowany przez Lewoniewskiego w r. 1933, kiedy wydarzył mu się wypadek podczas lotu nad Syberią.

Szosa zatarasowane po burzy

która przeszła nad pow. krakowskim i wadowickim

Gwałtowna burza połączona z gradobiciem i silną ulewą oraz wichurą, jaka przeszła w niedzielę po południu nad powiatami krakowskim i wadowickim, wyrządziła b. znaczne szkody w drzewostanie, w ogrodach owocowych i w niezebranych jeszcze plonach rolnych.

W wielu miejscach wichura pozrywała połączenia telegraficzne, zatarasowując szosy zwalonymi słupami i powalonymi drzewami, skutkiem czego na wielu odcinkach chwilowo nastąpiła przerwa w komunikacji kolejowej.

„Święto Żołnierza Polskiego”

obchodzone było w całym kraju uroczystie

W dniu 15 b. m. odbyły się na terenie całego kraju uroczyste obchody „Święta Żołnierza”.

Obchody te w miastach i większych osiedlach przeważnie rozpoczęły się już w dn. 14 b. m. w godzinach wieczornych capstrzykami oraz paleniem ognisk, co połączone było z apelem poległych w wojnie z bolszewikami.

W dniu zaś 15 b. m. na program obchodów składały się na bożeństwa odprawione w świątyniach wszystkich wyznań przy udziale przedstawicieli władz cywilnych i wojskowych. Po nabożeństwach odbywały się defilady wojska, organizacji b. wojskowych, Zw. Strzeleckiego, młodzieży wiejskiej i innych organizacji społecznych. Poza tym w całym szeregu miejsco-

Krzywdząca opinia komisji lekarskiej zawiodła inwalidę na ławę oskarżonych

Charakterystyczna sprawa, mająca za tło działalność komisji lekarskich Ubezpieczalni Społecznej w Warszawie, była przedmiotem rozprawy w stołecznym Sądzie Okręgowym.

Władysław Różyński, inwalida i chory na gruźlicę, został skierowany przez lekarza domowego na komisję lekarską, która miała wydać orzeczenie co do zdolności do pracy i ewentualnego zasiłku.

Na komisji został zbadany przez lekarzy dr. Wyszyńskiego i dr. Miszewskiego. Mimo otwartej gruźlicy uznano Różyńskiego za zdolnego do pracy. Kiedy chory ujrzał na swoich dokumentach odpowiednią pieczęć, wpadł w zdenerwowanie i zaczął ubliżać obu lekarzom, gorąco gesticulując.

Dr. Miszewski zwrócił mu uwagę, aby nie machał rękami. Ta uwaga jeszcze bardziej podnieciła Różyńskiego, który ze słowami:

— Ja tym was machnę po łbach — porwał krzesło i zamierzył się na lekarzy.

Różyńskiego przy pomocy zaalarmowanych woźnych obezwładniono. Postawiony w stan oskarżenia o napad na lekarzy ubezpieczalni, Różyński przyznał się do czynu, wyjaśniając, że działał w stanie silnego wzruszenia na skutek krzywdzącej go opinii lekarzy.

Już po zajęciu zresztą odwołał się od tego orzeczenia do innej komisji, która uznała go za niezdolnego do pracy i skiero-

wała na leczenie w szpitalu.

Różyński zboleiałym głosem tłumaczył:

— Ile razy byłem na komisji na Polnej 34, tyle razy mówili, że jestem zdrow.

Jeden z lekarzy dr. Wyszyń-

ski na rozprawę nie stawiał się, gdyż, jak się okazało, umarł w międzyczasie. Zeznanie jego odczytano. Charakterystyczne, iż w zeznaniach tych dr. Wyszyński sam stwierdził, że Różyński jest dotknięty gruźlicą, a po-

nadto ma blizny od ran z czasów wojny.

Sędzia Kłopotowski, uznając za okoliczność łagodzącą stan w jakim działał Różyński, skazał go na 6 miesięcy więzienia z zawieszeniem.

Ochrona lokatorów będzie zniesiona W październiku zapadną ostatnie decyzje

Sprawa zniesienia przepisów o ochronie lokatorów jest obecnie tematem rozważań. Konkretnych decyzji w tej sprawie jeszcze nie powzięto.

Wprawdzie zarysowuje się tendencja w kierunku uchylecia przejściowych przepisów ochrony, jednakże uchYLENIE takiej ochrony mogłoby nastąpić jednocześnie z zawieszeniem moratorium na długi hipoteczne.

Mobilizacja związków lokatorskich i pracowniczych z jednej strony za utrzymaniem ulg lokatorskich, właścicieli zaś nieruchomości za zniesieniem tych ulg z drugiej strony, przybrała ostatnio większe rozmiary.

Zgłaszane memoriały ujmują całe zagadnienie bezkompromisowe. Taki stan rzeczy utrudnia powzięcie decyzji kompromisowej. Nie jest tedy wykluczonym, że władze zwołają wspólną naradę kół zainteresowanych w celu znalezienia wyjścia z sytuacji.

Sprawa ustawy o ochronie lokatorów będzie ostatecznie zdecydowana w ciągu października. Wrzesień będzie miesiącem badań opinii sfer gospodarczych, samorządowych, zawo-

dowych, lokatorskich i właścicieli nieruchomości.

Najprawdopodobniej załatwienie całej tej sprawy, odbędzie się w drodze kompromisowej.

6 redaktorów oskarżonych w związku z artykułami na temat stosunków w Ministerstwie Skarbu

W najbliższy poniedziałek w Sądzie Okręgowym w Warszawie rozpocznie się cykl procesów redaktorów odpowiedzialnych kilku czasopism, w których ukazały się artykuły na temat stosunków w Ministerstwie Skarbu.

W artykułach tych, nawiązujących do afery b. dyrektora departamentu Michalskiego, którego sprawa zapewne już w niedługim czasie ujrzy krótki sądowy, pisano, że działalność Michalskiego stworzyła pewną niezdrową atmosferę wśród urzędników Ministerstwa.

Prokuratura pociągnęła do odpowiedzialności redaktorów odpowiedzialnych tych czasopism nie tylko za zniesławienie urzędników Ministerstwa, ale i rozgiewanie wiadomości, mogących wywołać niepokój publiczny.

Łącznie będzie rozpoznawanych aż 6 tego rodzaju spraw.

Proces z uwagi na znaczną ilość świadków będzie toczył się prawdopodobnie przez 1 tydzień.

Przewodniczyć rozprawom będzie sędzia Kotarba.

Zamordował dwóch sąsiadów Prokurator żąda kary śmierci

Do warszawskiego Sądu Apelacyjnego wpłynęły akta sensacyjnej sprawy o morderstwo.

Mieszkaniec pow. garwolińskiego, Konstanty Kalisz zamordował w czasie sprzeczki 2-ech sąsiadów rolników. Sąd Okręgowy w Siedleach skazał mordercę na karę dożywotniego więzienia.

Wyrok ten spowodował U-

Biskup raniony podczas wypadku

PARYŻ. W wypadku samochodowym pod Nogent le Rotrou został raniony biskup Chartres msgr. Marscouet.

Huragan nad Wenecją

RZYM. Wczoraj przeszedł nad Wenecją gwałtowny huragan, który trwał godzinę. Huragan powrywał na Lido drzewa z korzeniami i pozrywał dachy. Komunikacja między Wenecją i Lido została na pewien czas zamknięta.

Kupon

porady prawnej

HUMOR

WPROST PRZECIWNIE.

Sędzia przygląda się surowo oskarżonemu:

— Macie już za sobą cały szereg wyroków! Dwa miesiące za kradzież, trzy miesiące za oszustwo, pięć miesięcy za fałszowanie weksli, pięćdziesiąt koron za obelgi...

Oskarżony przerywa w tym miejscu:

— Nie, panie sędzio, te 50 koron musiałem sam zapłacić!

DINOL PŁYN — PRZY POCENIU PACH PROSZEK PRZY POCENIU NOG OD POTU

Makabryczna uczta w karawanie

Jadący w dniu wczorajszym wycieczkowie na szosie młocińskiej byli świadkami niezwykłego zajścia.

Około godziny 18-ej, wspomnianą szosą jechał w kierunku Warszawy autokarawan jednej z firm pogrzebowych, z którego dochodziły krzyki i śmiechy. Zwróciło to uwagę publiczności, która zawiadomiła przejeżdżającą patrol policji. Policjanci pojechali za „wesołym” auto - karawanem i zatrzymali go.

Okazało się, że pracownik zakładu pogrzebowego, Euzebiusz

Feliks Gałkowski, korzystając z nieobecności właściciela i z tego że w dniu tym przypadały jego imieniny, zaprosił kilka pań oraz trzech kolegów, załadował w samochód i całe towarzystwo pojechało do Puszczy Kampinowskiej.

Po kilku godzinnej libacji przy jaciele popiwszy się zabrali pozostałą wódkę i zakąski do samochodu, gdzie nadal „popijali”.

Policja sporządziła protokół o zakłócenie spokoju publicznego.

Zięć zamordował teściową bo herbata była w brudnej szklance

Do władz prokuratorskich wpłynęła sensacyjna skarga rodziny zmarłej przed kilkoma dniami Fajgi Kwaśniewskiej.

Kwaśniewska mieszkała w

domu zięcia swego inwalidy Izaaka Fefera przy ulicy Przyokopowej 1 w Warszawie. Przed trzema tygodniami teściowa podała zięciowi szklankę herbaty. Ponieważ szklanka była brudna Fefer w zdenerwowaniu rzucił się na staruszkę i zaczął ją dusić.

Z rąk rozszewconego inwalidy wyrwano Kwaśniewską nieprzytomną. Wezwany lekarz stwierdził, że osadzone na t. zw. mostku zęby w czasie duszenia obślizgnęły się i utkwily w krtani. Trzeba było natychmiast dokonywać odpowiednich zabiegów.

Po usunięciu pierwszego nie-

bezpieczeństwa okazało się że wytworzyło się zakażenie. Wszelka pomoc okazała się zbyteczną. Kwaśniewska po trzech tygodniach straszliwych męczarni zmarła.

W ubiegły czwartek, syn zmarłej Szmul Kwaśniewski wniósł skargę do prokuratora, który natychmiast wydał zarządzenie Towarzystwu Ostatnia Posługa, by zwłok nie chować, lecz przesłać je do gabinetu medycyny sądowej, celem dokonania sekcji.

Obecnie niezależnie od wyniku sekcji prowadzone jest dochodzenie w tej sensacyjnej sprawie.

Szybownictwo nasze rozwija się Wyniki zawodów szybowniczych w Inowrocławiu

Pogoda wyjątkowo łaskawa dla V krajowych zawodów szybowniczych. W niedzielę, 15 sierpnia dopisała wspaniale, zlekka tylko strasząc burzą, dość często za to podsuwając szybownikom ich ulubione „cumulusy”. Od rana zaczęli więc loty.

To też wokół lotniska L.O.P.P., im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Inowrocławiu od samego rana poczęła się gromadzić publiczność aczkolwiek uroczystości zamknięcia zawodów rozpoczęły się dopiero o godz. 14-ej min. 30. O tej właśnie godzinie przybył w Warszawie pilot Kalbas na RWD-10 ufundowanym przez LOPP, aby bardzo już licznie zgromadzonej publiczności pokazać akrobacje lotnicze. Tłumom, zgromadzonym na dole ppor. Boye objaśniał przez tubę każdą „beczkę”, „świecę”, „nawrót”, „prawrót” czy „pikę” wykonywaną nad głowami patrzących.

Duże wrażenie wywołał też 10-miejscowy Fokker pasażerski, którym pilot Pionczyński przywiózł skoczków spadochronowych, wyszkolonych przez LOPP. Tródmotorowy „autobus”, bo tak go od razu nazwano wśród publiczności, kilka razy przeleciał nad lotniskiem, jakby każąc podziwiać swą solidność.

Skoki odbywały się dwiema partiami ponieważ na miejscu znalazły się

jeszcze dwie chętnie do skakania: Zofia Szczecińska i Wiesława Kosierska a w Fokkerze było tylko 10 miejsc. W pierwszej turze skoczyli najpierw obaj panie z wysokością około tysiąca metrów.

W drugiej turze serce publiczności, jeżeli można mówić o zbiorowym sercu — uciekło na ramie, gdy ostatni ze skoczków Poniatowski z Okr. St. LOPP. rozwinął spadochron co najmniej po 400 metrach spadania. To znaczy — kiedy wszyscy awiaryli, że ten ostatni leci na pewną śmierć, na łeb na szyję — nad skoczkiem wykłócił biały grzybek spadochronu. Ta biała plama powitała westchnieniem głębokiej ulgi i — „zbiorowe serce” wróciło z ramienia na swoje miejsce.

Na tym zakończyły się uroczystości dla tych tłumów Pomorzan, którzy zjechali z Inowrocławia, Torunia, Bydgoszczy i najbliższych a bliższych miejscowości, aby się przyjrzeć tym „samolotom co latają bez motoru”.

Pozostał jeszcze lotniczy rachunek sumienia — oficjalne zamknięcie zawodów. Na lotnisku przed bangarem ustawiono trybunę spowitą we flagi państwa. O godz. 17-ej przybył na lotnisko wojewoda Mazowiecki, który w otoczeniu viceprez. Inowrocławia, prezesa miejsc. LOPP. Władysława Juęgiśa, plk. Camillo Periniego, plk. Juliusza Gilewicza, prof.

Stan. Łukasiewicza i dr. inż. Józefa Pawlikowskiego zasiadł przed trybuną.

Po przemówieniach dr. Zborowskiego, prezesa Aeroklubu Czapkowski, plk. Gilewicza, kierownika zawodów, oraz woj. Mazowieckiego, rozdano uczestnikom nagrody i plakiety pamiątkowe.

Sumując rezultaty zawodów warto podkreślić po pierwsze, że daliśmy możliwość wybiecia się kilku szybownikom bardzo młodym, których przed zawodami „typowano” na ostatnie miejsce. Jest to przede wszystkim Tadeusz Góra — wychowanek Szkoły Szybowniczej LOPP w Czerwonym Kamieniu pod Łwowem, który zajął pierwsze miejsce indywidualne za przeloty w linii prostej: Częstochowa 222 km. — Warka 277 i 267 km dnia 13 b. m. — Dębina.

Drugi niespodziewany nabytek to Bronisław Gaworski z Aeroklubu Łwowskiego, który zdobył rekord Polski w locie docelowym, lądując dn. 11 bm. na lotnisku w Radomiu (254 km). Jest to rówież wychowanek L. O. P. P. z Czerwonego Kamienia.

Poza tym warto zwrócić uwagę na stosunek społeczeństwa do lotnictwa, gdyż wcale łatwo było przysięść z radością i gościnnością iście staropolską.

Wypoczynek P. Prezydenta R. P. nad morzem dobiega końca

Pobyt Pana Prezydenta R. P., z małżonką na brzegach naszego morza dobiega końca.

Jak wiadomo, Pan Prezydent zamieszkuje w Juracie jedną z drewnianych parterowych willi osiedla „Oficerskie domy wypoczynkowe”, położoną tuż nad brzegiem zatoki.

W każdą niedzielę i święto słucha Pan Prezydent mszy św., odprawianej przez ks. kapelana Humpole w hallu willi, zamienionym na kaplicę.

Dopisująca pogoda sprawiła, że tegoroczny wypoczynek Pana Prezydenta, który z zamiło-

waniem używa sportów wodnych, wiosłując i przebywając dużo na świeżym powietrzu, dał szczególnie pomyślne rezultaty.

W czasie licznych spacerów miał Pan Prezydent możliwość niejednokrotnie zetknąć się z życiem naszych rybaków, którzy, podobnie, jak i sezonowi mieszkańcy półwyspu Helskiego, okazali Panu Prezydentowi pełen gościnności i serdeczności stosunek, starając się nigdy nie zakłócać wypoczynku głowy Państwa.

Paryż pławi się we krwi

skłóconych band korsykańskich

Prasa paryska zajmowała się w ostatnim tygodniu wiele Korsyką. Znowu odżyły wspomnienia lat ubiegłych, kiedy to na Korsyce grasowały bandy pod przewodnictwem niekoronowanych królów, siejąc postrach wśród ludności i policji.

Bandyci korsykańscy zostali, jak wiadomo wytepieni, przy czym rząd francuski chwycił się w walce ze najenergiczniejszych środków. Ogłoszono stan wyjątkowy.

Policja, żandarmeria oraz specjalne oddziały współpracowały ze sobą. Urządzano formalne polowy, aż wreszcie zapanał spokój. Przywódcy oraz wybitniejsi bandyci zginęli od kul policji.

Kochanka Romanettiego na wolności

Przed tygodniem opuściła mur więzienia Magdalena Mancini,

Młody ten wiedeńczyk 14-letni Paweł Swacina jest najwyższym uczniem świata, bo posiada wzrostu 1,94 cm. Nosi on buciki 47 numer.

Przebiegiem grypie katarze
KOWALSKINA
PRZEZIEBIENIU
GRYPY-KATARZE

RADIO

WTOREK, DN. 17.VIII.1937 R.

6.15 „Kiedy ranne”. 6.18 Gimnastyka. 6.38 Muzyka. 7.00 Dzień poranny. 7.10 Muzyka. 8.00 Przerwa. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Dzień. południe. 12.15 Skrzynka rolnicza. 12.25 Koncert orkiestry. 13.00 — 15.45 Przerwa. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 „Rze czy ciekawe z pięciu części świata” — audycja dla dzieci starszych. 16.20 Kwartet smyczkowy. 16.45 Czapli raj pod Sierakowem — felieton. 17.00 Koncert orkiestry Filh. Warsz. 17.50 Aktualna pogadanka turystyczna. 18.00 Przegląd aktualności finansowo-gospodarczych. 18.10 Program na jutro. 18.15 Piosenkarze Letniego Koncertu P. R. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 „Radio pana Hipolita” — skecz. 19.15 Silvio Rancier gra na gitarze. 19.50 Wiadomości sport. 20.00 „Clivia” — operetka w 3-ach aktach. 22.05 „Dni powszednie państwa Kowalskich” — powieść mów. 22.20 Redytał skrzypcowy. 22.50 Ostatnie wiadomości.

WARSZAWA II (MOKOTÓW)
13.00 Koncert rozrywkowy. 14.00 Para informacji. 14.06 Schuman i Berlioz — dwa różne oblicza romantyzmu. 15.00 Reportaż. 15.15 Muzyka taneczna. 16.00 — 22.00 Przerwa. 22.00 Wiad. sport. 22.05 Rysard Trzeci — felieton. 22.20 Muzyka lekka. 23.15 — 24.00 Muzyka taneczna z dancingu „Café - Club” w Warszawie.

ni, kochanka osławionego wodza bandytów korsykańskich, Romanettiego. Mancini została, przed 10 laty, skazana na dożywotnie więzienie, przed rokiem zmniejszono jej karę do 15 lat, a przed tygodniem odzyskała wolność.

Szereg poważnych adwokatów francuskich był zdania, że Mancini siedziała niewinnie. Zo stała ona skazana wyłącznie na podstawie poszlak. Gdy zginął jej przyjaciel Romanetti, zastrzelony z nienacka w chwili opuszczenia jej mieszkania, członkowie bandy Romanettiego po dejrzeniu, że wódz został zabity przez krewniaków Mancini. Urządzono więc krwawą łajźnię. Żadnych sprawców policja nie chwyciła. Przywódcy od wetu zginęli w jakiś czas później w walce z policją, ale piękna Magdalena Mancini została aresztowana.

Prokurator oskarżył ją, że ona była duszą odwetu za zgładzenie swego przyjaciela. Sąd przysięgłych skazał ją.

Wielu bandytów przeniosło się z Korsyki do... Paryża, uprawiając w stolicy swój proceder i stosując własną sprawiedliwość, polegającą na krwawym odwecie.

Morderstwo nieślubnego dziecka

Przed tygodniem rozegrał się dramat, który jest zakończeniem walki rozpoczętej jeszcze w 1934 roku. Dnia 24 grudnia w małej knajpce „Pod szczyrem”, gdzie zbierała się śmietanka świata przestępczego, rozległ się strzał. Z krzykiem usunął się na podłogę 5-letni chłopak. Obok siedząca matka, Magdalena Keusch, podniosła alarm.

Dziecko zawieziono do szpitala, gdzie po kilkugodzinnych męczarniach wyzionęło ducha.

Magdalena Keusch była kochanką Foaty, wodza jednej z band paryskich, a zabity chłopak był właśnie jego nieślubnym synem. Foata ugodzony został kulą w brzuch.

Zamach był dziełem bandy konkurencyjnej, również korsykańskiej, której przewodził Jean Paul Stefani. Foata zadenuncjował braci Stefaniów wobec policji, na to ci odpowiedzieli krwawym zamachem.

To brat był mordercą

W kilka dni później został zamordowany Etienne Stefani. Banda Foaty odpowiedziała w ten sposób za zranienie swego szefa i zamordowanie jego syna.

Jean Paul Stefani został aresztowany i stanął ubiegłego roku przed sądem, oskarżony o zamordowanie syna Magdaleny Keusch i Foaty. Stefani nie przeczył, że jest wrogiem Foaty, ale z zamordowaniem nie miał nic wspólnego. Było to dzieło jego zamordowanego brata.

Sąd dał wiarę tym wywodom i Stefani został uwolniony.

Zasadzka na cmentarzu

Po odzyskaniu wolności Stefani udał się na cmentarz celem odwiedzenia grobu żony, która zmarła w międzyczasie. Banda Foaty dowiedziała się o tym planie. Udała się na cmentarz i oczekiwali przybycia Stefaniego. W pewnej chwili posypał się grad kul. Stefani unik-

nął śmierci, ale padł jego towarzysz Paoleschi.

Uciekającego Foatę zdołano ująć. Sąd skazał go na 7 lat ciężkich robót.

Stefani przybył na rozprawę wezwany jako świadek. Foata pisał się zarzucając mu, że jest mordercą jego syna. Nic to jednak nie pomogło. Z oskarżenia tego został już poprzednio przez sąd zwolniony.

Dosięgła go zemsta

Stefani wiedział, że mimo iż Foata siedzi w więzieniu, nie jest pewny swego życia i miał się na baczności. Przed zemstą korsykańską nie łatwo się jednak obronić.

Przed tygodniem na ulicy Fantaine rozległy się cztery strzały. Na bruk padł człowiek. — Stefani! — zawołali jego towarzysze.

Nie rzucili się jednak w pogoń za zamachowcem, ale natychmiast zawieźli ранego przyjaciela do szpitala.

Mimo przeprowadzenia operacji, bandyta zmarł w ciągu nocy.

Zabójca został zresztą zupełnie przypadkowo schwytany za raz po wypadku. Pewien człowiek gonił, jak opętany ulicami miasta. Zdziwiło to pewnego przechodnia — Murzyna. Re kordy szybkości biegu należą przecież do jego rasy.

Niewiele zastanawiając się rzucił się w pogoń. Zatrzymał biegacza i zapytał go, dlaczego tak pędzi. Zamiast odpowiedzi rozpoczęła się walka.

Murzyn uległ, ale znalazł się wreszcie policjant.

Fantazja mordercy i radość pomszczonej

Zatrzymany szybkobiegacz, był nim Marguin, oświadczył, że uciekał tak ze strachu. Słyszał strzały więc bał się. Policjant niebardzo w to uwierzył i zabrał go do komisariatu. W międzyczasie wiadomym już było o zabójstwie Stefaniego.

Marguin przyciśnięty do muru przyznał się do zabójstwa, o-

Niemiecki lot nad Atlantykem

NOWY JORK. Niemiecki samolot transatlantyczny „Nordmeer” osiągnął pomyślnie cel swego lotu i wylądował o godzinie 12.40 czasu środkowo-europejskiego w pobliżu m. Port Washington w stanie Nowy Jork.

Wybuchają bomby w Palestynie

JEROZOLIMA. Pod koniec tygodnia sytuacja uległa dalszemu zaostrzeniu. W Safed Dżennia rzucono kilka bomb, które na szczęście nie wyrządziły poważniejszych szkód.

Znajdujące się w pobliżu Jeruzolimy sanatorium, ostrze-

Zatopiony statek w Dardanelach przez łódź podwodną gen. Franco?

LONDYN. Ag. Reutersa donosi, że statek hiszpański „Ciudad de Cadiz” zatopiony został przez łódź podwodną u wejścia do Cieśniny Dardanelskiej.

Statek, trafiony dwiema torpedami, zatonął w ciągu kilku chwil. Po dokonaniu zniszczenia łódź podwodna zanur-

szając, że był to przypadek i chodziło o kobietę. Stefani miał mianowicie odbić Marguin kochankę. Opuszczony kochanek nie mógł przeboleć ukochanej i ciągle włóczył się pod oknami jej mieszkania (mieszkała razem ze Stefanim).

Krytycznego dnia Stefani zaprosił Marguin na pogawędkę i kazał mu sobie wybić z głowy b. kochankę i zaprzestania wizyt pod oknami. W toku rozmowy Stefani miał sięgnąć po rewolwer, Marguin uprzedził ten zamiar i strzelił.

Policja nie wierzy tym zeznaniom i przypuszcza, że Marguin z polecenia Foaty zamordował Stefaniego.

Gdy kochankę Foaty, Magdaleny Kensch, zawiadomiono o zabójstwie Stefaniego powiedziała:

„Wreszcie zostałam pomszczona. Jestem rada, że mężczyźni przed śmiercią podobnie jak mój syn”.

Czy łańcuch krwawej zemsty został zamknięty?

17-letnia córka portiera obrona została „Królową Atlantyku” i weźmie udział w wyborach na „Miss Amerykę” jako jedna z kandydatek do tego tytułu.

VENUS
Zawdzięczając dobroczynne działanie KREMU nie tylko radykalnie usuniesz PIEGI, PRYSZCZKI i PLAMY, ale skutecznie zabezpieczysz się od nich.
LABORATORIUM WARSZAWA
Żadaj tylko krem „Venus”.
St. Górski

Japonia odwołuje swych dyplomatów reprezentujących rząd w Nankinie

TOKIO. Japońskie M. S. Z. ogłosiło komunikat stwierdzający, iż rząd odwołał radcę japońskiej ambasady w Nankinie Hidakę, oraz wszystkich urzędników ambasady japońskiej.

Radca Hidaka, personel ambasady, oraz korespondenci japońskich dzienników wyjeżdżają z Nankinu na pokładzie jednego z cudzoziemskich okrętów wojennych.

Na zapytanie przedstawicieli prasy, czy odwołanie radcy Hi-

daka oznacza zaostrzenie stosunków dyplomatycznych z Chinami, przedstawiciel japońskiego M. S. Z. dał odpowiedź wymijającą.

Oświadczył on, że w wypadkach odwołanie przedstawiela dyplomatycznego oznacza obostrzenie stosunków dyplomatycznych, w niektórych wypadkach nie jest to równoznaczne z zerwaniem tych stosunków.

Chiny przenoszą stolicę do Nankinu

TOKIO. Według doniesień z Szanghaju, marsz. Czang-Kai-Szek, po odbyciu konferencji z przywódcami politycznymi, postanowił przenieść siedzibę rządu z Nankinu do innego miasta.

Sześć dywizji chińskich otrzymało polecenie pomyślnego wymarszu do Szanghaju, ce-

lem zrównoważenia stałego napływu posiłków japońskich w okolicy tego miasta.

Dobrze poinformowane kręgi japońskie sądzą, że decyzja przeniesienia siedziby rządu chińskiego oznacza, że Czang-Kai-Szek zamierza rzeczywiście podjąć decydującą walkę z Japonią.

Powstańcy zajmują Santander Front rządowy przerwany w kilku punktach

SALAMANKA. Radiostacja tutejsza komunikuje, że dwie kolumny powstańcze, działające obecnie na froncie Santanderu,

posunęły się w dniu wczorajszym dość znacznie naprzód.

O godz. 14 front wojsk rządowych został przerwany w kilku punktach i oddziały powstańcze wkroczyły do prowincji Santander.

Powstańcze strażnice przednie znajdują się w odległości 7 km od Reinosy. Wojska rządowe wycofują się pospiesznie, ostrzeżone przez artylerię i lotnictwo.

Krwawy wiec

RIO DE JANEIRO. Według doniesień z Campos w stanie Rio de Janeiro, doszło tam do poważnych zaburzeń po wiecu integralistów. Ofiarami tych zaburzeń padło 10 zabitych i kilkudziesięciu rannych.

Rugi czeskie

Z Muszyny donoszą: Żandarmeria czeska wysiedliła z Czechosłowacji do Polski Rudolfa Milkica, liczącego lat 24, Polaka zamieszkałego od urodzenia w Czechosłowacji.

Juliusz Morawski

Musisz mnie kochać...

Wzruszające dzieje miłości dziesiętyny z ludu do arystokraty

Z tajemniczych powodów hrabia Tudziewicz musiał polubić niemiłą sobie podobną bogatą Klarę Demską. Chciał jednak zostać jej mężem tylko z nazwy, co młoda małżonkę doprowadzało do silnego wzburzenia. Tudziewicz był bowiem zakochany w biednej dziewczynie, Hance Czernównie, która zdradę ukochanego wzięła mocno do serca i powzięła pewne plany. W tym celu zawarła przyjaźń z przyjacielem Tudziewicza, Antonim Notyńskim.

Do tych myśli skłoniła ją przypadkowo napotkana Sybilla Gójkowa, podająca się za wrótkę.

Demscy opłatali hrabiego Tudziewicza dla podejrzanych celów, gdyż hrabia nie wiedział, że w Ameryce żyje jego ojciec, który uciekł z Polski przed wielu laty w dość niezwykłych warunkach. Jeden z braci Demskich — Tomasz, czuwał w Ameryce nad starym hrabią, wmawiając w niego, że syn jego nie żyje.

Ale Dembski i jego siostra Klara oczekiwali skutków małżeństwa, ale... nie mogło ich być. Sprawa ta sprowadziła do Polski Tomasza.

Obydwaj bracia postanowili wymusić na Klarze współzycie z przyjacielem wrótki Gójkowej, panem Antonim.

Klara, zakochana do szaleństwa w mężu, winiła o oziębłość Hankę Czernównę, na której chciała wyrzucić zemstę, wciągając ją do spelunk szumowin. Udał się do niej, aby ją uwieść, aby ją uwieść, aby ją uwieść. Udał się do niej, aby ją uwieść, aby ją uwieść, aby ją uwieść.

Niemniej obawiał się Alfred w dalszym ciągu rywalizacji Tomasza.

Za Tomaszem zamknęły się drzwi. Alfred podparł brodę pięściami i zamyslił się.

Już dawno nie widział umierającego człowieka. Wiele, wiele miesięcy, dwa lata. Nieco wcześniej oglądał śmierć, którą chwytano ludzi nagle: na ulicy od kuli z karabinu maszynowego, czy rewolweru. To była taka „śmierć pospieszna”, kiedy nie było czasu na przyglądanie się jej. Po prostu zostawał na ulicy czy w salonie nieruchomy człowiek, wyciągnięty na ziemi, czy skurczony w kacie, ledwie można było uchwycić w pośpiechu a zawsze żałosny, żdziwiony wyraz twarzy. I trzeba było uciekać, by ta „pospieszna śmierć” nie chwyciła jego samego.

Ze zaglądała mu w oczy z karabinów maszynowych policji stanowią, że czyhała na niego wielokrotnie w kieszeniach wywiadowców, trzymających ręce na cynglach „maszyn”, — to nie było warte pamiętania!

Ale teraz nasuwały się wyobraźni Alfreda dwa nowe trupy. Inne. To nie mogła być taka śmierć „pospieszna”, którą ponieść można, pędząc samochodem, czy wpadając na mgnienie oka do jakiegoś lokalu w gromadzie, czy choćby wśród kamratów, dających salwę rewolwerową. Tu trzeba działać samemu! I działać tak ostrożnie, by najmniejszy ślad podejrzeń nie padł na sprawcę, który ma zacząć życie człowieka uczciwego, człowieka, który nawet ze wspomnień pragnie usunąć swoją krwawą przeszłość.

Jedną z tych dwóch ostatnich, nieodwołalnie

ostatnich ofiar ma być Tudziewicz, druga — własny brat.

O Tudziewicz Alfred nie myślał wcale. To był człowiek, który obchodził go niewiele. Zawada, jakiś przejściowy moment w życiu, jak wiele innych. Tylko tyle, że trzeba będzie wywieźć się, co się z nim dzieje. To wszystko. To wydała mu się „łatwa robota”.

Ale Tomasz?

Sam nie wiedział, dlaczego właściwie postanowił jego śmierć. Czuł, że to jest konieczne, że dopóki będzie żył Tomasz, nigdy nie może być pewny Hanki, że przed jej czy później, a raczej przed jej niż później, Tomasz wyciągnie po nią swoje ręce, że będzie chciał mu ją wydrzeć i to nawet przed ślubem.

— Bo on lubi takie cnotki — myślał Alfred.

I tym bardziej utwierdzał się w przekonaniu, że gróźb, wisząc nad jego tak pojmanym „prawdziwym” szczęściem życia — musi usunąć za wszelką cenę. Innej drogi nie widział. Myślał po prostu i szukał wyjścia najbardziej pewnego. Tym jest tylko śmierć.

Te myśli ciążyły bardzo Alfredowi. Był zawsze niecierpliwy. Pragnął już urzeczywistnienia swego szczęścia: owego życia człowieka uczciwego przy boku upragnionej kobiety. W tym odmiennym od dotychczasowego życiu unatrywiał upajający powab, nieznana pociągająca odmienną.

I już „wprawiał się” nawet, unikając Klary, starając się nawet mówić odmiennie, szczególnie w czasie spotkań z Hanką.

A spotykał ją prawie codziennie. Najczęściej umawiała się z nim w jakiejś cukierni na Marszałkowskiej, gdzie było dużo ludzi i kazała się odprować pieszo, tłumacząc, że tak mało chodzi, tak mało przebywa na powietrzu, że krótka przechadzka jest warunkiem koniecznym dla dobra jej zdrowia. I Alfred godził się, choć pragnął, by wsiadła do samochodu, pojechała z nim za miasto, gdzie nie ma ludzi.

— Czasem wydaje mi się, że mnie się boisz — powiedział. — A przecież nie możesz się bać, bo ja ciebie kocham! Nic ci złego nie zrobię!

— Ostrożność nie zawadzi! — odpowiadała mu z rozbijającym uśmiechem. — Nie jesteśmy tak zupełnie nawet narzeczeństwem!.. Jeszcze nie wyraziłam ostatecznie zgody na nasz związek. Nad małżeństwem trzeba się zastanowić. Muszę pana lepiej poznać. A nuż i pan rozczaruje się do mnie?.. Im dłużej trwa okres znajomości, tym lepiej.

— Ja nie mam cierpliwości czekać tak długo! Jak długo chcesz zwlekać z odpowiedzią?

— Jeszcze trochę. Teraz mam wiele pracy w magazynie: jestem przemęczona...

— Rzuć ten magazyn! Mam dosyć pieniędzy, żeby starczyło dla nas obydwój!

— Jakże pan tak może mówić?! — marszczyła brwi i mówiła z wyrzutem: — Ładne pan ma wyobrażenie o mojej uczciwości! Zdaje się, że my się nigdy nie porozumiemy.

Wrzała w nim wówczas wściekłość. Miał chęć przeciąć wszelkie „puste gadaniny” i postąpił po swojemu, le panował nad sobą, wyjaśniał, tłumaczył się, usprawiedliwiał, że nie chciał jej dotknąć, że powinna zrozumieć, jak bardzo ją kocha, jak cierpi.

I był przekonany, że Hanka żywi odrobinę przynajmniej dla niego uczucia, kiedy mówiła poważnie:

Rozumiem to cierpienie. Sama je przeżyłam. I ja nie chcę sprawiać panu bólu. Proszę mnie tylko zrozumieć, że sama muszę się otrząsnąć z przykrych przeżyć, jakich doznałam, że przez nie stałam się nieufna i ostrożna. Powiedziałam panu kiedyś, że pan mi się podoba, że pan jest dla mnie wcieleniem męskości, ale to są cechy zewnętrzne. Wy magam również od swego przyszłego męża pewnych zalet charakteru, które umożliwiają współzycie. Na szczęście spostrzegam, że zanikają w panu coraz bardziej wady, które mnie do pana zniechęcały. Cieszy mnie, że dzieje się to za sprawą uczucia, które w panu obudziłam. Niechże pan jeszcze stworzy w sobie odrobinę cierpliwości i wyrozumiałości dla mnie.

Wierzył temu, co mówiła i czuwał nad sobą, by okazywać „odrobinę cierpliwości i wyrozumiałości”. Od siebie dodawał nawet troskliwość, tak obcą jego naturze, a tylko podpatrzoną u innych, czy wyuczoną z popularnych powieści, które czytywał od czasu do czasu.

Wracał do domu pełen najlepszych nadziei i jednocześnie wściekły, że jest jeszcze tak daleko celu. Wydawało mu się, że Tomasz patrzy na niego ironicznie. Zaczął podejrzewać go i Hankę, że spotykają się w tajemnicy przed nim, że go obydwój oszukują. Zastawiał różnego rodzaju pułapki, by się przekonać, czy tak jest.

Pewnego dnia telefonował do magazynu parokrotnie i za każdym razem otrzymywał odpowiedź, że Hanki nie ma. Tomasza też nie było w domu.

Był pewny, sam nie wiedział dlaczego, że Hanka zwolniła się z magazynu, by pójść na spotkanie z Tomaszem. Alfred był wściekły. Biegał po swoim gabinecie, szukał jakiegoś sposobu dowiedzenia się, gdzie mogą być. Nie wytrzymał wreszcie w mieszkaniu i pojechał pod magazyn Notyńskiego, gdzie Hanka pracowała.

Czekał dosyć długo. Doczekał się jednak.

Przed magazynem zatrzymał się zakurzony samochód i wysiadła z niego Hanka z Notyńskim.

— Nie była z Tomaszem! — westchnienie ulgi wydarło się z piersi Alfreda.

Ale zaraz zjawily się inne dokuczliwe pytania:

— Gdzie była z Notyńskim i co robili? Dlaczego samochód taki zakurzony? Byli za miastem!.. Gdzie? W jakimś zacisznym ustroniu?.. Notyński przecież zakochany w niej. Bogaty! Może ona woli jego, tego pokraję?! Łeb mu ukreć! — unosił się gniewem. — A może to tylko ostatni etap spotkania z Tomaszem? Może się jednak z nim widziała i bojąc się, że ją śledzą, udaje przejażdżkę ze swoim brzuchatym szefem?

(Dalszy ciąg jutro).

PIOTR CHABERA

Wspomnienia szwoleżera

(Okres walk o Niepodległość 1919 – 1920 r.)

Cześć I. Kadra. Kampania Kijowska

17

Rozległy się wybuchy granatów i szrapneli, chrapliwy świst pocisków, trzask odłamków, łoskot tłuczonych dachówek i brzęk wypadających szyb z okien.

Nad miastem wzniosły się chmury dymu, oraz w kilku punktach wystrzeliły słupy ognia wskutek pożaru. Już zapadał wieczór, kiedy wycofaliśmy się z przedmieścia do wsi Petrowice, gdzie mieliśmy czekać na posiłki generała Rydza Śmigłego, aby ostatecznie zająć Kijów.

Nazajutrz rozesłano patrole po okolicy, aby wysłedziły ruchy wojsk nieprzyjacielskich.

Wyjechaliśmy we dwóch, aby patrolować wybrzeże Dniestru. Malowniczym jarem ruszyliśmy w dół ku rzece. Kręta ścieżka zygżakiem prowadziła coraz niżej.

Przepiękne zbocza jaru, udekorowane zielenią i kwieciami rosącej dziko roślinności, przedstawiały imponujący widok.

Srodkiem jaru płynął wartki strumyk. Im bliżej Dniepru, jar

rozszerzał się, przedstawiając obszerną polanę, obramowaną wysoką ścianą malowniczo złobioną w rozmaite szczeliny.

Na polanie znajdowała się nie duża wioska, zwana Staryje Petrowce. Dotarliśmy do Dniepru. Szeroko rozlany Dniepr wyglądał wspaniale.

W oddali we mgle porannej szarzał drugi brzeg. Konie stały cicho po miękkim piasku nadbrzeżnym.

Jechaliśmy zadumani pod wrażeniem cudnego widoku otaczającego nas natury, kołysani śpiewem ptactwa i pluskiem fal Dniepru.

W pewnym miejscu natrafiliśmy na sterczące z wody koła. Okazało się, że to wczoraj bolszewicy w odwrocie rzucili do wody wózek z karabinem maszynowym.

Nieprzyjaciela ani na oko, więc wracamy. W tym na drodze do Kijowa widać dwie postacie. Czekamy więc. Podchodzą blisko. Dwie młode dziewczyny z Kijowa.

Pytam je o bolszewików i co

słychać w Kijowie? Powiadają, że na gwałt ewakuują miasto i podminowują mosty na Dnieprze.

Wracamy. Dziewczęta idą obok i rozmawiają z nami. Jedna z nich, młodzianka blondynka o ślicznych niebieskich oczach, ubrana w lekką jasną sukienkę, w trepkach o drewnianych podszewkach na bosych nogach, drepce obok mnie i co chwila pokazuje w uśmiechu swe drobne ząbki.

Widzę, że zmęczona drogą, więc zaproponowałem jej, aby wsiadła do mnie na konia, to ją podwiozę. Długo żenowała się zanim zgodziła się na to, aby przy pomocy przyrodzonego parawanu wsiadła na konia.

Przytrzymując za rękę pociągnąłem ją na konia, sadzając przed sobą bokiem na przednim łoku siodła. Ruszyłem naprzód mocno przytrzymując wózek smukłą kibić swej pięknej towarzyski.

Jedziemy w milczeniu, czuję zapach i ciepło jej młodego ciała, obejmuję coraz mocniej jej kształtną i wiotką postać, a jasne pukle jej włosów łaskoczą mię po twarzy. Dobrze nam jest z sobą!

Jedziemy, kołysani miarowym stapaniem konia, zaskłuchani w bicie własnych serc, upojeni widokiem otaczającej nas przyrody i tym cudnym poran-

kiem majowym, jaki tylko można podziwiać na Ukrainie.

W pewnym momencie koń pokiwał się nieco. Przestraszone dziewczę załopotano w powietrzu rękami i spojrzało z trwogą na mnie. Lecz przycisnąłem ją mocniej, i wnet na ustach jej wykwitł uśmiech, a w oczach na wpół przymkniętych widziałem wdzięczność i słodkie oddanie.

Jednym ruchem przytuliła się mocno do mnie i zarzuciła mi na szyję swe kształtne ramiona, po dając w pocałunku swe różane usta.

Przepiękna przyroda, wiosna i śliczna dziewczyna były mi na grody za poniesione trudy. Nie żał było walczyć i ginąć, aby po tem patrzeć w niewinne, dziewczęce oczy.

BRALI WILNO I KIJÓW

Brali Wilno i Kijów też brali...

Wszędzie pierwsi, gdzie lała się

Niestrudzeni... i w boju zuchwali

I na Wodza zawsze czynny zew...

(Piosenka szwoleżerska z 1920 r.)

Ledwie zorze poranne zaróżowiły niebo, ruszyliśmy całym dywizjonem w stronę Kijowa.

Dzień 7-go maja. Kijów opasany pierścieniem wojsk generała Rydza - Śmigłego. Wypoczęci i w złotych humorach jedziemy wyciągniętym kłusem, aby przed, zanim nadciągną inne wojska, wjechać do Kijowa.

Przez Kureniówkę wjeżdżamy

do miasta. Na ulicach pomimo wczesnego rana snują się gromadki ludzi. Na nasz widok załadniają się chodniki i rośnie tłum.

Na twarzach Kijowian widać przyjazne uśmiechy, które przeobrażają się w entuzjazm. Co chwila wznoszą okrzyki na naszą cześć.

Mijamy kilka bocznych ulic, plac Aleksandra i wjeżdżamy na ulicę Kreszczalik. Po obu stronach tłum ludzi, tak że zostaje wąski pasek jezdni, którzy mamy przejechać.

Na nasz widok tłum zakrzyknął się i wznosił okrzyki: — Polacy niech żyją.

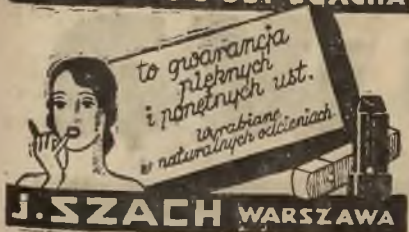
Okrzyki powtarzają się bez końca, a kobiety z pękami bzu i czeremchy tłoczą się wkoło nas, podając nam wiązanki i obrzucając nas kwieciami.

Za chwilę jesteśmy obładowani ni kwiatami, że już niepodobna więcej przyjmować. Lecz tymczasem powódz kwiatów nie ustaje. Piękne rączki uroczych Kijowianek wyciągają się z kwieciami do nas.

Dziękujemy im serdecznie i obdarzamy wzajemnie otaczające nas kobiety pękami bzu, aby za chwilę otrzymać świeże wiązanki.

(Dalszy ciąg jutro).

POMADKI DO UST SZACHA

Kalendarz dnia

17 SIERPIEŃ

WTOREK,
Jacka w., Liberta
Tow. mm., Pa-
wła w.
Słowiański: Mirona
św.
Słońca wsch. 4.21,
zach. 18.58.
Księżycy wschód:
16.9, zach. —

HISTORIA PODAJE:

1629 Urodził się Jan Sobieski w Ole-
sku.
1649 Układ z Tatarami i hold Chmiel-
nickiego.
1768 Moskale zajmują Kraków.
1812 Zwycięstwo Napoleona pod Smo-
leńskiem.
1831 Rząd Narod. składa władzę w
ręce Sejmowi. Prezesem rządu
Krukowiecki.

PRZYSŁOWIA

„Na święty Jacek
Z nowej pszenicy placek”.

KTO NIE WIE, ŻE:

Ilość Polaków w Australii obliczo-
no ostatnio na 1.500.

HUMOR WIELKICH LUDZI:

Addison, słynny pisarz angielski,
wypowiedział pewnego razu następu-
jące zdanie:
„Niema się czemu dziwić, że pożw-
czone książki otrzymujemy tak rzad-
ko z powrotem. Jest bowiem łatwiej
jakąś książkę zatrzymać, aniżeli to,
co się w tej książce znajduje”.

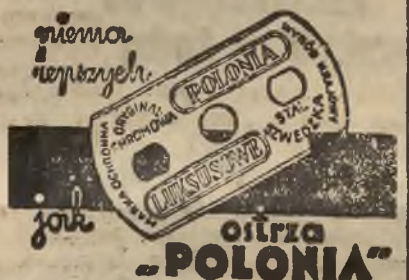

FOTO-APARATY

kupuj tylko w źródle fachowym

FOTORIS
Marszałkowska 125

Warunki kredytowe ułatwione. Wszel-
kie przybory. Własne laboratorium.
Wykonanie artystyczne. Ceny niskie.
Sprzedaż ratalna.

Na małej wokandzie...

W objęciach Morfeusza czyli: „Sen pod obstrzałem”

(A.E.) Na alicy Czerniakow-
skiej w kawalerskim pokoiku
mieszkają panowie Walery Ka-
niol i Mikołaj Kłosiński.

Obu współlokatorów łączyła
zażyła przyjaźń, która urwała
się jednak pewnego razu w na-
stępujących okolicznościach:

Otóż przyjaciele wrócili póź-
nym wieczorem do domu i poło-
żyli się spać. Ale pan Mikołaj
nie mógł jakoś zasnąć. Wiercił
się długi czas na łóżku i wresz-
cie szepnął:

— Walek...

— Mhm... — mruknął pan
Walery.

— Kimiesz?

— Bo co?

— Bo chcę ci coś powiedzieć.

— A co?

— Powiem ci, o wiele będę
wiedział, czy śpisz, czy nie?

— Muszę wprzód usłyszeć,
o czym zamierzasz gadać.

— A powiesz, czy śpisz?

— Powiem.

— No to rozcłodzi mnie się o
pożyczkę.

— Śpie.

Pan Mikołaj sapnął gniewnie.

— Skoro jeżeli śpisz, to ja-
kiem sposobem gadasz?

— Bo bez sen tak mówię.

— Możebyś się znakiem tego
obudził?

— Żadnym sposobem nie mo-
gie. Sen mam twardy, jak cho-
lera.

— Jednak popróbuj — o-
świadczył pan Mikołaj. — A
nuż się zbudzisz!

Celnie rzucony but ugodził pa-
na Walerego poniżej krzyża, ale
śpiący nie drgnął. Nie obudził
się również, gdy drugi but po-
szedł w ślad za pierwszym i do
piero uderzenie nocnym naczyn-
niem wyrwało go z objęć Mor-
feusza.

Uniesiony zrozumiałym obu-
rzeniem, chwycił pan Walery gi-
psową figurkę i rzucił nią w na-
pastnika. Ale, że pan Mikołaj
uchylił się, przeto pocisk rozbił
w oknie szybę i wyleciał na uli-
cę.

Za powyższy czyn stanął pan
Walery przed Sądem Starościń-
skim.

Daremnie wskazywał, że to
pan Mikołaj jest winien, bo gdy
by się nie uchylił, toby figurka
na ulicę nie wyleciała.

Sąd nie wziął tego argumentu
pod uwagę i skazał pana Wale-
rego za brak celu na 3 dni aresz-
tu.

Pełna tabela loterii

3-ci dzień ciagnienia 3-ej klasy 39-ej Lot. Państw.

I i II ciagnienie GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana 5.000 zł.

157923.

Zł. 50.000 na n-r. 145546.

Zł. 10.000 na n-r. 2931 65424.

Zł. 5.000 na n-r. 68060 74509 131544

Zł. 2.000 na n-r. 24299 8162 92768

173830.

Zł. 1.000 na n-r. 32432 40178 138215

174368 185505.

Zł. 500 na n-r. 144281 44121 45372

90480 63163 85269 88802 115296 125332

136119 148041 139714 165066 181338

Zł. 400 na n-r. 24690 28577 55685

5844 68259 76551 99857 116048 125307

124657 140481 189125

Zł. 300 na n-r. 33487 34301 60867

68031 71509 86096 94627 98055 105345

119205 123838 139321 140093 141522

149656 162748 187669 188357 191333

Zł. 250 na n-r. 8137 11254 12116

12528 15378 19273 29930 30612 35792

39262 46732 49952 52662 59840 60467

60984 61155 62731 88746 91029 100561

101609 107192 107264 119249 123322

126519 134091 167393 170381 177254

183293 184287 184769 189330

Wygrane po 200 zł.

216 518 731 1990 2139 384 461 29

747 317 577 4082 394 698 5228 6798

801 81 7637 8339 602 910

10151 505 625 11510 649 898 12290

13256 79 15387 16058 303 376 774 817

17109 440 823 18735 864 19326 409 735

20208 947 22574 23727 24175 424

25116 990 27191 452 791 922 28800

29751

30046 578 21 727 31652 32233 734

909 33081 34572 606 744 35006 129

390 36704 909 37208 64 5666 918

38372 745 39078 18 166 295.

40015 461 793 854 41441 647 743

43235 357 750 840 44350 459 576 699

465 46394 3 617 782 47320 729 894

48121 526 33 649

50042 219 949 51447 575 850 52763

53802 54951 55098 835 916 56193 85

285 490 7090 58354 559 693 952 59030

60350 619 61087 62129 229 518 50

695 63076 519 921 64356 637 65603

66686 896 67056 805 68125 233 322

19 967

70371 865 9 71388 513 971 72041

199 836 45 983 73352 447 657 74153

435 52 962 75135 798 76377 490 370

77613 25 933 78386 79389 94 423 508

723

80722 81338 505 842 988 82317 477

658 816 83073 104 246 84207 688 86148

377 833 87378 570 647 946 88044 565

41 680 891 89697 759 919 88

90365 812 91143 9 534 755 978 52169

93 636 797 93754 94146 83 95019 107

29 316 93 757 983 96156 96 222 830

943 56 97031 182 419 98129 581 881

99027 89 157 575 815

100033 264 101112 601 796 828 938

102107 664 103006 104067 138 485 756

105174 388 502 106919 107056 387 798

929 108744 109307 929 45

110122 441 602 111161 338 532 750

112128 426 113171 459 752 114725

115077 344 655 976 116472 723 826

117380 613 118275 357 629 807 119245

903

120031 147 461 121557 608 122487

534 795 922 123777 124068 120 349

125233 498 126242 360 127331 128523

701 129223 663 748

130670 990 131165 386 864 132102

328 133291 134321 782 135197 795 809

136072 390 59 15 930 69 137350 777

854 138166 743 905 139287 890 32

140227 737 141211 142604 743

143569 765 145670 146027 569 988

148534 607 149291 560 666

150759 151061 662 152138 441 635

719 153255 154565 989 94 155340 2

626 911 157017 584 158109 89 159070

153 295

160731 161080 208 351 80 795

162287 502 163226 332 623 967 164652

165528 166097 275 167359 561 747

168310 43 575 853 169685

170278 378 171352 572 4 775 173751

174162 867 175028 328 434 529 841

176268 629 741 93 820 177682 789

178334 642 179210

180527 763 181565 936 182252 713

183345 758 950 94 184505 185422

186191 222 30 519 744 904 187816

188362 901 189469 754

190340 745 191158 608 192469 939

193269 98 194060 886

Wygrane po 50 zł.

404 912 6705 847 37234 309 38057

39394

41228 43000 33 114 281 599 694

44283 574 22 856 45154 47939 48533

49133 218 420 598 606

50149 304 946 51537 52433 53578 713

54939 44 55187 56516 57516 58932

59590

60954 61055 489 62518 63045 64637

65097 201 852 66387 481 92 575 768

67135 99 723 68041 404 802 69018 769

70337 649 71166 760 72267 820 73605

778 906 74085 312 75814 988 76544

679 752 84 77969 79028 180 507 34

80010 895 590 81988 82078 198 340

654 83132 337 522 31 84168 86275 347

87042 88107 356 63 89708 803

90387 631 799 91018 305 556 644 397

910 92025 371 945 93329 983 94176 851

924 95040 96128 508 600 97443 913

98176 261 505 99278 321

100111 101138 102371 751 5 103265

104279 96 105502 106020 59 249 361

739 852 107513 826 108447 706 109945

110753 837 925 111887 112028 395

489 673 825 1378 2170 624 737 969

3223 538 608 708 4022 501 808 5053

200 323 405 704 51 822 6458 8225 447

75 922 9790

10191 231 712 11149 12058 13306

408 14877 42 987 15300 906 16650 727

18225 587 67 929 19358

20222 600 40 868 21283 869 22264

649 23547 804 24183 917 27811 50

28215 94 905 29742 920

30427 41 62 97 31144 406 714 32067

390 33348 34087 423 600 33 789 35

Kronika sportowa

Walasiewiczówna pobiła rekord światowy

Wspaniały bieg na 50 m. w czasie 6,3 sek.

W niedzielę, rozegrane zostały w Grudziądzu, wielkie kobiece zawody lekkoatletyczne o mistrzostwo miasta. W zawodach

tych wzięły udział bawiąca od kilku dni w Grudziądzu Stanisława Walasiewiczówna, oraz czołowe lekkoatletyki polskie:

Książkiewiczówna (K.P.W. Toruń), Staruszkiewiczówna i Felska (Sokół Grudziądz).

Zawody wykazały świetną formę Walasiewiczówny, która w biegu na 50 m. ustanowiła nowy rekord światowy w czasie 6,3 sek., bijąc dotychczasowy swój rekord o 0,1 sek.

Walasiewiczówna startowała poza tym w sztafecie 4×100 wraz z Gawronską, Felską i Staruszkiewiczówną. Sztafeta ta pobiła rekord polski, osiągając czas 11,9, a w rzucie dyskiem osiągnęła 30,77.

Na zawodach pobito również szereg rekordów Pomorza. Zawody wywołały duże zainteresowanie i zgromadziły ponad 3000 osób. Po defiladzie zawodniczek prezydent miasta pos. Michałowski powitał Walasiewiczównę oraz inne zawodniczki.

Techniczne wyniki zawodów przedstawiają się następująco: 60 mtr. Witkowska (Sokół Grudziądz) 9,11.

Rzut kulą Schulz (SCG Grudziądz) 9,40.

Sztafeta 4×100 w składzie kombinowanym — Gawronska, Felska, Staruszkiewiczówna, oraz Walasiewiczówna pobiła rekord polski, osiągając czas 51 sekund.

50 mtr. — Walasiewiczówna ustanowiła nowy rekord świata, wynikiem 6,3, drugie miejsce zajęła Książkiewiczówna (KPW

Pomorzanin Toruń), ustanawiając nowy rekord Pomorza 6,9.

100 mtr. — Walasiewiczówna 11,9, 2) Książkiewiczówna 13,1. rzut dyskiem — Ozdanka (Sokół Grudziądz) 27,30.

Poza konkursem Walasiewiczówna rzuciła dyskiem 30,77. 80 mtr. przez płotki — Felska (Sokół Grudziądz) 13,6.

Skok wzwyż — Tolkmittówna (Sokół Grudziądz) 1,41.

Rzut oszczepem — Felska 21,49.

W ramach zawodów rozegrano również cztery konkurencje panów: rzut kulą: 1) Eipert (W. K.S. Grudz.) 13,01.

Skok wzwyż — Kalinowski (WKS. Grudz.) 186 cm. (nowy rekord Pomorza).

Skok wzwyż z miejsca — Kalinowski 138,3 (nowy rekord Pomorza).

Rzut dyskiem — Zieliński (Sokół Grudziądz) 37,80.

Nowy sukces Jędrzejowskiej

Pokonała mistrzynię Ameryki

NOWY JORK. W finale międzynarodowego turnieju tenisowego o mistrzostwo wschodu rozegranego w Rye Jędrzejowska pokonała mistrzynię Ameryki Marble 7:5, 6:4, zajmując pierwsze miejsce w turnieju.

Jędrzejowska w ten sposób zrewanżowała się Amerykance za porażkę w Nowym Jorku.

W grze podwójnej Jędrzejowska przegrała w półfinale i oczywiście została wyeliminowana.

Kompromitująca klęska Warszawy

Gdańsk gromi reprezentację stolicy 4:0

GDANSK (telefonem od specjalnego wysłannika). Trzecia z rzędu porażka piłkarzy stołecznych na terenie Gdańska, stanowi wielką kompromitację dla reprezentacji Warszawy.

Już w drugiej minucie Rudnicki bremi ostry strzał Prohla po chwili strzela Rebelowski, Rudnicki znów łapie piłkę, a pan Brust nie wiadomo dlaczego odgizduje gola. Radość wśród pięciotysięcznej publiczności niebawoma!

W drugiej połowie Gdańsk znalazł wreszcie „metodę”. Łącznie stają pod samą bramką warszawiaków i czekają na piłkę,

— sędzia i tak przecież nie odgwizda spalonego.

Kalkulacja okazała się trafna. W 10 min. Bartel stojąc na szkolnym offsidzie — 5 metrów od bramki — dostaje piłkę i lokując ją w siatce. Nowy jubel na widowni.

Warszawa znów rusza do kontrataków, ale powtarzają się stare historie. Spalony za spalonym — urojone faule, podczas gdy najordynarniejsze wybieki gospodarzy są tolerowane.

W 20 min. nowa bramka ze spalonego autorem jej był Rebelowski. W 38 minucie pada znów ze strzału Rebelowskie-

go czwarty gol. Była to jedyna regularna bramka meczu.

W ostatniej minucie gry obrońca Gdańska rękoma łapie piłkę nad głową Pirycha, w sytuacji niemal nieuchronnej... Sędzia tego oczywiście nie widzi.

W drugiej połowie meczu Gedrewicza — zastąpił Joksza, przy stanie 3:0 w bramce stanął Głowacki, wreszcie ostatnie 5 minut meczu zagrał Sroczyński zamiast brutalnie przez Borkovskiego kopniętego Odrowąża.

Mecz zakończył się zwycięstwem Gdańska w stosunku 4:0 (1:0).

Ruch pokonał Wartę 6:3 (4:3)

Garbarnia remisuje z Pogonią 1:1

KRAKÓW (tel. wł.). Rozegrany dziś w Krakowie mecz o mistrzostwo Ligi pomiędzy Garbarnią a lwowską Pogonią, zakończył się po emocjonującym przebiegu remisowo.

Mimo niekorzystnych warunków atmosferycznych (ulewny deszcz) gra toczyła się od początku do końca w bardzo żywym tempie. Poziom zawodów był wcale nienajgorszy.

W pierwszej połowie zaznacza się silna przewaga miejscowych. Pomoc Garbarni pracuje niezmordowanie, pchając ustawicznie ofensywę swoją do przodu. Niestety, atak nie potrafi wykorzystać wielu dogodnych sytuacji. Dopiero w 20-ej minucie, Polus, niespodziewanym ostrym strzałem, uzyskuje prowadzenie dla Garbarni. Wynik ten utrzymuje się do końca pierwszej połowy.

Wyrównanie pada w 23-ej minucie. Matias pięknie wystawia piłkę Zimmerowi, a ten strzela nieuchronnie. Mimo obustronnych wysiłków wynik

pozostaje już do końca niezmieniony.

W Garbarni doskonale spisali się, zwłaszcza w pierwszej połowie, Wilczkiewicz, Lesiak, Piątek i Woźniak.

Pogoń miała najlepsze punkty w Wasiewiczzu, Matiasie i obronie.

Sędzia p. Frank z Warszawy popełnił kilka rażących omyłek. Jego pracowitość w ostatnim tygodniu była wręcz zastanawiająca. Publiczności — 2 tysiące.

RUCH — WARTA 6 : 3

Drugie spotkanie pomiędzy Ruchem a Wartą o mistrzostwo Ligi, dało widowni o wiele więcej emocji, aczkolwiek poziom tego meczu był znacznie słabszy.

Zaczyna Ruch, lecz Warta z miejsca przejmie inicjatywę i już w 3-ej min. Nawrat zdobywa pierwszą bramkę. Poznana cy przeprowadzają szereg groźnych akcji zlikwidowanych brawurowo przez młodego Broma. W 6-ej minucie Panhyrsz bije

wolnego. Peterek przyjmuje piłkę głową i wyrównuje. W 10 minucie Szerfke oddaje silny strzał. Brom paruje pod nogi Kazimierczaka, który znów uzyskuje prowadzenie dla Warty. Goście przez dłuższy czas wyraźnie przeważają. Wreszcie w 22 minucie, z podania Wodara Wilimowski uzyskuje drugą bramkę. W 4 minuty później Peterek znów poprawia wolnego, tym razem egzekwowanego przez Gemzę i Ruch prowadzi 3 : 2.

W drugiej połowie początkowo Warta jest w ofensywie. Goście jednak powoli opadają z sił, oddając inicjatywę miejscowym. W 10-ej minucie Kubisz strzela nieuchronnie 5-tą bramkę. Wynik omal nie zostaje podwyższony przez Wiechaczka, który strzela obok. Przebieg Wilimowskiego kończy się na Fontowiczu. Wreszcie Wodarz wspaniałym volejem uzyskuje najpiękniejszą bramkę dnia, ustalając wynik na 6 : 3.

Polacy biją Niemców

na zawodach kolarskich w Łodzi

ŁÓDŹ. W niedzielę odbył się w Łodzi międzynarodowy 3-godzinny wyścig amerykański parami. W zawodach startowały trzy niemieckie pary olimpijskie: Ihbe — Karsch, Aymans — Schorn i Hasselberg — Horn, dalej pary warszawskie Michalak — Targoński, Starzyński — Popończyk, Kapiak — Moczulski, Włodarczyk — Stahl oraz pary warszawsko-łódzkie: Ignaczak — Hofsznajder, Matczak — Osmulski, wreszcie dwie pary łódzkie Schmidt — Wójcik i Klaus — Kołodziejski.

W ogólnej klasyfikacji zwyciężyła para Michalak — Tar-

goński, mając 8 pkt. przez 3 godz. 32 sek. Para ta przejechała 119 klm. i 600 m. Drugie miejsce zajęła para niemiecka Schorn — Aymans o okazyjnie cim miejscu znalazła się para warszawsko-łódzka Ignaczak — Hofsznajder, a na 4-ympopończyk.

Pozostałe dwie pary niemieckie warszawsko-łódzkie — nie ukończyły wyścigu.

Karsch upadł po pierwszym finiszu i wycofał się. Druga para niemiecka Hasselberg — Horn wycofała się przed 4-ympo finiszem z tych samych powodów.

Zwycęstwo wiedźniaków

w meczu z AKS

KATOWICE (tel. wł.). Śląski świat piłkarski miał w niedzielę niebywałą ucztę, w postaci dwóch sensacyjnych spotkań na jednym boisku. Przez zieleną murawę stadionu w Hajdukach przewinęły się drużyny Vienny, Warty, A.K.S.-u i Ruchu.

Pierwsze spotkanie odbyło się pomiędzy Vienną i A.K.S.-em.

Pierwszą bramkę uzyskuje Strizl w 17-ej minucie. Mrugała nie był tu bez winy. W 23-ej

minucie Baviły z przeboju podwyższa wynik. Gra staje się otwarta. Chorzowianie często atakują. Wszystkie akcje załamują się jednak na doskonałym Schmausie, często piłka staje się łupem pewnego Havliczka. W 31-ej minucie Skrzypiec podaje piłkę wprost pod nogi Baviłlego, który też bez trudu strzela trzecią bramkę.

Na 4 minuty przed końcem Pohopin z karnego ustala wynik na 4 : 2 dla Vienny.

Hebda i Tłoczyński

pokonani w Sopotach

W niedzielę zakończył się w Sopotach międzynarodowy turniej tenisowy o mistrzostwo wschodu. Z Polaków Hebda i Tłoczyński doszli do półfinału. W półfinałach Hebda trafił na Henkla i przegrał 3:6, 5:7, w drugim półfinale Tłoczyński wyeliminował świetnego tenisistę jugosłowiańskiego Kukuljevica 5:7, 7:5, 7:5. W finale Henkel wygrał z Tłoczyńskim 5:7, 6:2, 8:6, 6:4, zdobywając po raz trzeci z rzędu puchar wschodu.

W grze podwójnej panów finał rozegrały pary Hebda — Tłoczyński z parą jugosłowiańską — niemiecką Kukuljovic — Lund. Z powodu deszczu gra została przerwana od razu w pier-

wszym secie i zakończona została dopiero w poniedziałek.

Odwołanie biegu

Radzymin — Warszawa

Wyznaczony na niedzielę bieg Radzymin — Warszawa został odwołany z powodu ulewnego deszczu.

Bieg odbędzie się w przyszłą niedzielę.

LIGOWCY REMISUJĄ

Z SOKOŁEM

W Pabianicach ligowy zespół Ł.K.S. rozegrał mecz z miejscowym Sokołem, bijąc go 4:0 (0:0).

Porażka Vereya w Amsterdamie

Niemcy mistrzem wioślarskim Europy

AMSTERDAM. W niedzielę odbyły się w Amsterdamie finały mistrzostw wioślarskich Europy. Z Polski, jak wiadomo, startowały dwie osady: jedynka i dwójka ze sternikiem. Obie osady doszły do finału. W finale zajęliśmy trzecie miejsce

zarówno w jedynkach, jak i w dwójkach.

W jedynkach mistrzostwo Europy zdobyła Szwajcaria w czasie 7:14,4 przed Austrią 7:18,7, Polską (Verey) 7:21,6 i Niemcami 7:32,5.

Mistrzem został Studach

(Szwajcaria) przed Hasenoerlem

W dwójkach ze sternikiem zwyciężyli Niemcy w czasie 7:39,4 przed Włochami 7:43,2, Polską 7:54,5 i Francją 7:57,2.

W ogólnej punktacji zwyciężyli Niemcy przed Włochami i Szwajcarią.

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE,
MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Iwanow otrzymał depeszę, w której zawiadomiono go, że Tania odnalazła się. Miał zamiar tego samego dnia udać się do miasteczka Tichonskoje, gdzie Tania została aresztowana, ale gdy przybył do Warszawy, by wydać odnośne polecenie na czas swego wyjazdu, otrzymał telefoniczne zawiadomienie, że na generała gubernatora dokonano zamachu.

Pułkownik Iwanow udał się natychmiast w stronę Belwederu, zdumiony był, gdy w pobliżu niżej podejrzanego nie zauważył.

Czemu jest tak spokojnie wokoło? — zastanawia się Iwanow.

Zapewne zamach został dokonany znacznie dalej, tylko zastępca policmajstra w stanie wzburzenia mylnie go poinformował.

Przypomniał sobie, że zamachu miano dokonać gdzieś na szosie wilanowskiej, może tuż przy Wilanowie. Na pewno nikt jeszcze o tym w mieście nie wie...

A jednak jest to dziwne!

Zamach na generała gubernatora — wiadomość o tym winna się była roznieść lotem błyskawicy po mieście!

Oto karetka jego jest już w Alejach Ujazdowskich. Cicho wokoło, ludzie spacerują sobie spokojnie, jak gdyby nigdy nic. Na ławkach siedzą spacerowicze i wypoczywają.

— Nic nie wiedzą o zamachu! — rozmyśla Iwanow.

— Dziwne, bardzo dziwne!

Krzyknął do stangreta:

— Jedź prędzej! Pędź!

Chcę przybyć przed zastępcą policmajstra. Czym prędzej przybędzie, tym łatwiej będzie mu wydać odnośne zarządzenia.

Oto karetka zbliża się już do Belwederu. Światło pali się we wszystkich oknach. Do diabła, czyżby i tu nie wiedzą o zamachu! To niemożliwe!

Może zatrzymać karetkę i wstąpić na chwilę do wewnątrz?

Ale jezdni jest spadzista, stangret zaciął konie, które pomknęły teraz z szaleńczą szybkością.

Iwanow namyślał się, a konie niosły go już daleko!

Ale nagle rozległ się przeraźliwy huk — karetka jak gdyby podniosła się w powietrzu, a konie pomknęły naprzód z szaleńczą szybkością.

Iwanow spogląda przerażony przed siebie:

Stangreta nie ma! Żandarmi, którzy siedzieli przy nim — również zniknęli. A konie pędzą niepomahowanie naprzód.

Nagle poczuł coś lepkiego na policzkach, na szyi.

— Krew! — Ta myśl napętniła go teraz przerażeniem.

Wszystko stało się dlań nagle jasnym. Podstępem zwabili go tutaj, by dokonać zamachu. Telefon zastępcy policmajstra był tylko kawałem terrorystów!

Specjalnie go tu chcieli zwabić, czatowali na niego...

Tu rzucili na niego bombę. Bomba raniła go, trafiła stangreta i żandarmów. Uszedł tymczasem cało.

A może być, sami ze strachu spadli z siodła.

Z twarzy jego ścieka krew. Jest ranny — ale żyje. Czuje, a więc żyje jeszcze...

Bogu dzięki. Ale niebezpieczeństwo jeszcze nie minęło. Teraz może zginąć.

Konie pędzą naprzód z szaleńczą szybkością. Karetka może wywrócić się, roztrzaskać go na miejscu.

Chce wstać, uchwycić lejce — ale upada znowu...

Nie wie, czy upadł teraz ze strachu, a może jest ranny w nogę?

Konie pędzą wciąż z szaloną szybkością, niosąc go w zawrotnym pędzie. Jeśli bomba go nie trafiła — to go zmiążdżą koła karety.

Słyszy za sobą krzyki, gwizdy, stuk kopyt koni — ale to wszystko gdzieś daleko, daleko za nim...

A karetka pędzi, niosąc go w zawrotnym pędzie. Co ma uczynić? Może wyskoczyć w bieżący?

Nie, to byłoby szaleństwem. Po pierwsze, nie może wstać, po wtóre zostanie na pewno zabity, gdy tylko wyskoczy w bieżący z karety.

A tymczasem w głowie jego coś wiruje. Iwanow czuje, że siły go opuszczają. Teraz dopiero poczuł ból w lewej nodze i gdzieś w skroni...

Oczy kleją się, zalane krwią. Poczuł również, że z nogi spływa krew. A więc został jednak ranny.

Teraz czuje ból: z każdą chwilą ból wzrasta, nie jest już zdolny skupić myśli.

— Ratunku! — krzyczy resztą sił.

Zagryza wargi, chwytając się rękoma ścianek karety; okna, karetka skacze, konie pędzą wciąż naprzód, przestraszone wybuchem.

Nie może już siedzieć, podskakuje co chwila.

A ból wciąż wzrasta, potężnieje.

Nagle poczuł wstrząs: karetka wywróciła się. Drzwiczki jej otworzyły się.

Po chwili leżał już na wpół przytomny pułkownik żandarmerii w rowie.

— Boże, umieram! — szeptały jego usta.

Czemu pani jest tak nieszczęśliwa?

Dorożka, do której wskoczyła Jadzia, uciekając przed Kaszyńskim pędziła z zawrotną szybkością naprzód, tak że Kaszyński biegnąc za nią tracił powoli siły.

Była chwila, gdy mógł już rękoma jej dotknąć — ale siły poczęły go powoli opuszczać.

Biegł z fińskim nożem w rękę i krzyczał jakimś dzikim głosem:

— Stać!

— Zatrzymać się, stać!

— Ja was zamorduję, jeśli nie zatrzymacie się!

Twarz jego przybrała okrutny wyraz. Oczy wypełzły mu na wierzch, czapka spadła mu z głowy, zmierzwił włosy opadły mu na czoło.

Przechodnie, którzy śpieszyli na rynek ze światem, albo ci, co już szli do pracy, przystawali, przysiadając się tej niesamowitej scenie.

Scena była naprawdę niesamowita:

Dorożka pędzi kawałerską jazdą, a za nią jakiś mężczyzna z nożem w rękę, krzyczy, by dorożkę zatrzymać.

Co się stało? Któż to jest ten mężczyzna, co tak goni dorożkę?

Kto w niej siedzi?

— Zapewne jakaś żona ucieka ze swym kochankiem — odezwał się ktoś.

— Albo mąż z kochanką — odezwał się inny.

— Nie, to są ludzie z półświatka — jakaś złodziejska din-tojra! — powiedział trzeci.

Jadzia przytuliła się tymczasem do Sawickiego szepcząc:

— Ratuj mnie pan! Niech dorożka pojedzie szybko!

— Ale co się stało?

— Uciekajmy czym prędzej, później powiem.

— Kto to jest ten mężczyzna z nożem w rękę...

— Potem powiem.

— Czy to pani mąż?

— Ależ skąd! Niech pan każe dorożkarzowi szybciej uciekać!

Kaszyński był już wyczerpany pościgiem. Jeśli przed tym odległość między nim a dorożką malała, teraz było wprost przeciwnie...

Dorożka poczęła się coraz bardziej oddalać.

Kaszyński biegł ostatkiem sił. Z czoła jego spływały krople potu, w sercu czuł wyraźne klucie.

Ciężko oddychał — nogi odmawiały mu posłuszeństwa.

W końcu spostrzegł, że dorożka mu znika z oczu. Nie ma po co biec dalej — nic już nie osiągnie.

Stał, nóż zaciskał w rękę i syczał:

— Czekaj, łachudro! Jeszcze cię kiedy spotkam, już nie pożałuję noża, krew się poleje, dowiesz się, kim jest Władek Kaszyński.

Tymczasem Kaszyńskiego otoczyła grupa ludzi, wszyscy wypytywali się zaciekawieni, co się stało.

Nie mógł słowa wymówić, sapiąc ciężko, spoglądając wokoło dzikim, szaleńczym wzrokiem.

Na pytania nie odpowiadał, a gdy niektórzy natrętni nie chcieli go puścić, odburknął:

— A co to was obchodzi wszystkich!

— Zona mu uciekła!

— Chyba zasłużył sobie!

— Widocznie chciał ją zamordować!

— Ja bym też od takiego uciekła — odezwała się jakaś kobiecina, która szła z koszem do hał.

Kaszyński splunął i ruszył w drogę. Szedł szybko przed siebie, szepcząc:

— Potnę ją na kawałki! Kobieta ucieka ode mnie! Ode mnie! Nauczę ją, tę bestię!

A tymczasem Jadzia spoglądała na siebie i zauważyła, że Kaszyńskiego już nie ma. Odetchnęła z ulgą.

Sawicki zaniepokojony tym spotkaniem, znów zapytał:

— Któż to był ten mężczyzna?

Jadzia spokojnie opowiedziała mu teraz wszystko. Skąd zna Kaszyńskiego, jak uciekła z więzienia, a swe opowiadanie zakończyła słowami:

— Jestem nieszczęśliwa, bowiem wielu mężczyzn traktuje mnie tylko jako kobietę, chcąc mnie siłą posiadać...

— Czemu jest pani taka nieszczęśliwa? — zapytał zdziwiony Sawicki. — Kocham panią, teraz powinna pani być zupełnie szczęśliwa.

Jadzia nagle zadrżała.

— Co się stało? — zapytał zaniepokojony Sawicki.

(Dalszy ciąg jutro.)

BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

Informacje w centrali

JUTRO: ZNOKAUTOWANY PO RAZ DRUGI

REPERTUAR KIN:

ADRIA: „Tajemniczy strzał”.
 APOLLO: „Postrach opery”.
 ATLANTIC: „Melodia zakochanych serc” i „Nie całuj w kinie”.
 BAGATELA: „Tak się kończy miłość”
 „W królestwie zabawek” i dodatki.
 PROMIEN: „Jej pierwsza miłość”.
 STELLA: „Cyrk Marmusa” i „Srebrne ostrogi”.
 SZTUKA: „Barkarola”.
 UCIECHA: „Wielka miłość Beethovena”.
 WANDA: „Ben Hur”.

Radio

Wtorek, 17 sierpnia 1937 r.
 Godz. 12.15 Kilka informacji; 13.55 Muzyka lekka z płyt; 15.05 Czy wiecie że...; 15.25 Lekka muzyka fortepianowa; 15.40 Lokalne wiadomości gospodarcze; 18.10 Program na dzień następny; 18.15 Melodie filmowe z płyt; 18.45 Lokalne wiadomości sportowe; 23.00 Muzyka taneczna.

EMALIE

LAKIERY
 oryginalne
PFANNENSCHMIDT
 Specjalność lakiery nitrocelulozowe (DUCO) do samochodów i celów przemysłowych

Wyłączna sprzedaż
„Centrofarb”, Kraków
 UL. BRACKA 11. TEL. 117-63

Zagrożony eksmisją prosi o pomoc

Do redakcji naszej zgłosił się jeden z najbardziej godnych pożalowania bezrobotnych, były urzędnik prywatny z Rakowic, ojciec rodziny, zagrożony eksmisją.

Nieszczęśliwy tą drogą odwołuje się do łitości ludzkiej, prosząc o jakąkolwiek pracę, ubranie lub pomor pieniężną.

Wierzmy, że znajdzie się ktoś, kto udzieli bezrobotnemu pomocy. Zgłoszenia przyjmuje administracja pod „Zagrożony eksmisją”.

PLUSKWI

tępi pod gwarancją
TYLKO ŚWIECA

FUMIGATORE
CIMEX

Zakł. Chem. Salvator,

Katowice — tel. 346-01.
 Kraków — tel. 117-64.
 Warszawa — tel. 455-13.
 Łwów — Łódź — Wilno.

NA KRAKOWSKIM BRUKU...

W hotelu Francuskim zmarł wczoraj nagle o godzinie 8 wieczorem, warszawianin, 65-letni Jakub Czesław Nowakowski, za mieszkały w Warszawie, przy ul. Matejki 78. Zarząd hotelu wezwał na miejsce lekarza, który stwierdził zgon na udar serca. Zwłoki przewieziono do Zakładu medycyny sądowej.

Policja zatrzymała 48-letnią Marię Skórczyńską, zamieszkałą przy ul. Urzędniczej 36, stojącą pod zarzutem kradzieży garderoby, wartości 300 zł.

P. Izidor Nacht, zamieszkały przy ul. Dietla 75 doniósł do policji, że jego służąca Janina Summer, uciekła ze służby skradłszy mu srebrną papierosnicę i złote wieczne pióro wartości około 230 zł.

Policja wdrożyła poszukiwania za nieuczciwą służącą.

KRONIKA KRAKOWA

Skutki niedzielnej burzy

Gwałtowna burza połączona z gradobiciem i silną ulewą oraz wichurą jaka przeszła wczoraj po południu nad powiatami krakowskim i wadowickim wyrządziła bardzo znaczne szkody w drzewostanie, w ogrodach owocowych i w nie zebranych jeszcze plonach rolnych.

W wielu wypadkach wichura pozrywała połączenia telegraficzne, zatarasowując szosy zwalonymi słupami i powalonymi też drzewami, skutkiem czego na wielu odcinkach nastąpiła przerwa w komunikacji kołowej.

W strumykach i potokach podniósł się znacznie stan wody, która w godzinach wieczornych wolno spłynęła do rzek.

Burza, jaka szalała również nad Kalwarią Zebrzydowską —

dała się bardzo dotkliwie odczuć wielotysięcznym rzeszom pątników, biorących udział w końcowych uroczystościach na odpuszcie.

W ciągu ubiegłej nocy stan wód w wezbranych potokach górskich, oraz w samej Wiśle znacznie opadł. Poziom wód wyższy jest od normalnego, jednakowoż daleki jeszcze do stanu alarmowego.

Władze nadzoru wodnego uznały też za zbędne ogłoszenie stanu pogotowia przeciwpowodziowego.

Na terenie miasta burza niedzielna wyrządziła najdotkliwszą straty w sieci telefonicznej, na której stwierdzono blisko 200 uszkodzeń. Ponadto przeważnie

ucierpiały sady podkrakowskie, gdzie ulewny deszcz połączony z wichurą stracił większość owoców z drzew.

Dalsza sytuacja na Wiśle i potokach górskich uzależniona jest od czasu trwania dalszych opadów atmosferycznych.

OFIARA BURZY

W czasie niedzielnej burzy, przewrócił się parkan przy realności na Rydlówce nr. 20 i przyniósł przechodzącego tą ulicą 12-letniego Mieczysława Kulika, zamieszkałego w sąsiednim domu nr. 22.

Chłopiec doznał potłuczenia lewej nogi i obrażeń na całym ciele. Wezwane pogotowie ratunkowe przewiozło ofiarę wypadku do szpitala św. Łazarza.

Tragiczna śmierć urzędnika

Przy ulicy ks. Józefa na Zwierzynie, w domu nr. 7, zmarł ubiegłej nocy wskutek zatrucia gazem świetlnym 76-letni Sławomir Więkowski, emerytowany urzędnik Zarządu miejskiego w Nowym Sączu.

Śp. Więkowski owdowiał

przed miesiącem i od tego czasu mieszkał samotnie. W sobotę wieczorem ustawił on naczynie z wodą na maszynie gazowej i odkręcił kurek, celem zapalenia. Zapomniał jednak o tym i nie zdając sobie sprawy z tego, że gaz się wydziela, ułożył się

do łóżka i zasnął.

Tymczasem wydzielający się gaz zatruł staruszkę. Śmierć jego zauważyli sąsiedzi dopiero nazajutrz rano.

Zwłoki przewieziono do Zakładu Medycyny Sądowej, celem dokonania sekcji.

Tajemnicza śmierć właściciela kawiarni

w Rynku Głównym w Krakowie

W Krakowie rozeszły się o negdaj pogłoski, że niejaki Feinera, właściciel kawiarni „Elektra”, mieszczącej się w Rynku Głównym 22, popełnił samobójstwo w swoim mieszkaniu przy ul. Tarłowskiej 4.

Ogólnie twierdzą, że rodzina Feinera i jak i personel wspomnianej kawiarni stara się ukryć tragiczny wypadek przed szerszą opinią publiczną.

Stwierdzono, że Feinera rzeczy

wiście zakończył nagle życie, ale jak wyjaśnia rodzina, miało to nastąpić na skutek udaru serca.

Z innej strony donoszą, że interesy wspomnianej kawiarni nie przedstawiały się świetnie.

Radny dr. Szumski w więzieniu

Radny miejski, dr. Szumski, który ukarany został 2-miesięcznym więzieniem za przemówie-

nie polityczne, wygłoszonym na zgromadzeniu ludowym w Jasle, zgłosił się wczoraj w więzie-

niu w Podgórzu dla odsiadki kary.

Proces karny kamieni znikającego krakowskiego

Na wokandzie sądu karnego w Podgórzu znalazła się wczoraj sprawa Konstantego Wojciechowskiego, właściciela realności przy ul. Krowoderskiej 52.

Wojciechowski pobrał od nie-

jakiego Bielaka 300 zł., obiecując mu wyrobienie posady portiera w fabryce makaronu „Bologna” ponadto pobrał od niejkiego Bara 300 zł. również za wyrobienie posady. Posady jed-

na knie otrzymali.

Sąd po przeprowadzonej rozprawie wobec zwrócenia gotówki uwolnił Wojciechowskiego od winy i kary.

Bronił adw. dr. Pleszowski.

Po pijanemu usiłował zabić żonę

Alfred Hargezele, mieszkaniec Pabianic, powróciwszy do domu pijany, w przystępie szału, rzucił się na żonę i zamierzał przebić jej nożem.

Przerażona małżonka wyskoczyła przez okno z drugiego piętra, a spadając zawadziła o balkon, wskutek czego nie odniosła poważniejszych obrażeń.

Policja zatrzymała awanturniczego małżonka pod zarzutem usiłowania zabójstwa żony.

DRUKARNIA
MONOPOL
 W KRAKOWIE
 NA GRÓDKU L. 2

Tragiczna śmierć robotnika przy ul. Karmelickiej

Wczoraj o godzinie 18-tej u zbiegu ul. Siemiradzkiego i Karmelickiej wydarzył się wstrząsający wypadek.

Z nieustalonej do tej pory przyczyny pod auto wojskowe wpadł rowerzysta Antoni Zydek, 27-letni robotnik z Rajska i odniósł tak ciężkie obrażenia, że przed przybyciem lekarza po gotowia ratunkowego zmarł.

Wokół miejsca tragicznego wypadku zgromadził się tłum publiczności.

„ŻELAZOPOL“

Kupno i sprzedaż używanych maszyn, łomu żelaza i metali

LUDWIK MISZCZYŃSKI
KRAKÓW-PODGÓRZE

Ul. Krakusa 32. Tel. 148-46.
 (przy III-cim moście)

Po dokonaniu potwornego czynu, lubieżny starzec powiesił się

Mieszkańcy wsi Marki znajdujący się pod wstrząsającym wrażeniem odkrycia, jakiego dokonano w szopie, znajdującej się na terenie ogródków działkowych.

Znaleziono tam wiszącego na pasku dozorcę ogródków, 62-letniego Jana Goździka.

Na miejsce wezwano lekarza i policję. Wszelka pomoc była spóźniona, gdyż zgon nastąpił na kilka godzin przed ujawnieniem samobójstwa.

Dochodzenia policyjne dały nadszperkowane wyniki. Okazało się, że Jan Goździk cieszył się wśród sąsiadów opinią solidnego i uczciwego człowieka. Był to człowiek żonaty.

Ostatnio Goździk zaczął nałogowo pić. W czasie libacji rwał do ogródka 8-letnią dziewczynkę Felę P., którą zgwałcił, nastąpił obdarzył ją łakociami, a grożąc nożem zapowiedział, że jeśli poskarży się rodzicom, to ją zabije.

Nieszczęśliwa dziewczyna tak przejęła się groźbami lubieżnego starca, że nic w domu nie mogła o niego myśleć.

Dopiero po kilku dniach matka zauważyła, że coś jej dolega. Wówczas dziewczyna opowiedziała straszną przygodę.

Na skutek skargi matki, policja wszczęła dochodzenie.

Goździka poddano przesłuchaniu. W czasie badania starzec przyznał się, że lubieżne czyny popełniał również z innymi nieletnimi dziewczętami.

Za zbrodnię tę groziła mu kara 10 lat więzienia.

Bezpośrednio po przesłuchaniu Goździk udał się do szopy, gdzie sam wymierzył sobie sprawiedliwość.

Bezpłatnych

porad buchalteryjnych
 u d z i e l a **BIURO**
BUCHALTERYJNO - REWIZYJNE

I. GRÜNBAUM

Kraków, Floriańska 44, II. p. of.
 m. 17a. — Tel. 181-69
 Zakłada księgi. — Sporządza bilanse, rozliczenia, nadzór i t. d.

TYLKO w jedynej pralni

„PERLA“

10 gr. Pranie kołnierzyka 10 gr

Czyszczenie ubrania
 Zł. 3.50

Czyszczenie sukni
 Zł. 2.—

Centrala: Kraków, Wolnica 8
 Filia: Wrzesińska 1

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Kraków, ul. Na Gródku 2. — Telefon 173-92. Redaktor przyjmuje od godz. 18—17.

CENY OGŁOSZEŃ: 1 linia 100 znaków 1 miesiąc 1 zł. 100 znaków 1 miesiąc 1 zł. 100 znaków 1 miesiąc 1 zł. — Drobne 10 groszy za wyraz. — Poszukiwania pracy 5 groszy za wyraz

Redaktor odpowiedzialny i wydawca: Alfred Kwiatkowski

Drukarnia „Monopol“ w Krakowie